

Galeria Znakomitych Polek

MAJA KOMOROWSKA

Maja Komorowska wł. Maria Janina Maja Komorowska-Tyszkiewicz (urodziła się 23 grudnia 1937 w Warszawie) – polska aktorka teatralna i filmowa. Wywodzi się z rodziny hrabiów Komorowskich herbu Korczak. Jest córką Leona hrabiego Komorowskiego i Ireny Leitgeberów.

W 1960 roku ukończyła Wydział Lalkarski PWST w Krakowie. W tym samym roku debiutowała naszenie - 30 września 1960 w Teatrze Lalki i Maski «Grotoska» w Krakowie. Od roku 1961 związana z zespołem Jerzego Grotowskiego, najpierw Teatrem 13 Rzędów w Opolu, a następnie Teatrem Laboratorium we Wrocławiu.

Współpraca ta trwała do roku 1968 (z blisko roczną przerwą, w 1964). W międzyczasie, w 1963, zdała eksternistyczny egzamin aktorski.

Po odejściu z Laboratorium współpracowała z teatrami wrocławskimi: Współczesnym (1968-1970) i Polskim (1970-1972). W 1972 roku przeszła do warszawskiego Teatru Współczesnego, z którym związana jest do dziś. W Warszawie można było oglądać jej wspaniałe kreacje gościnnie w Starej Prochowni, Scenie Prezentacje czy w Teatrze Dramatycznym (tam też doszło do jej spotkania z Krystianem Lupa - przy okazji spektaklu «Ausloeschung - Wymazywanie»). Od 1982 roku uczy w Akademii Teatralnej w Warszawie.

Za początek jej przygody z filmem uznaje się spotkanie z Krzysztofem Zanussi, który w roku 1970 powierzył jej główną rolę kobiecą w «Życiu rodzinnym» (zagrała Bellę - wysportowaną, «postrzeloną», z pogmatwanym życiorysem), a rok później w «Za ścianą», gdzie u boku Zbigniewa Zapasiewicza stworzyła zupełnie inną - zakompleksioną, zagubioną w życiu panią naukowicę. Rzadko pamięta się o tym, że przed «Życiem rodzinnym» zagrała u

Zanussiego w niespełna półgodzinnych «Górach o zmierzchu» (Agnieszka - główna rola kobiega). A już na pewno nikt nie pamięta, że Maja Komorowska debiutowała w filmie dokładnie 10 lat wcześniej! - podkładając głos Żagiewki w filmie «Marysia i krasnoludki».

Od lat bierze czynny udział w życiu społecznym i kulturalnym, np. wspierając budowę warszawskiego hospicjum onkologicznego, Tygodnie Kultury Chrześcijańskiej czy udział w Kongresach Kultury. Oddzielną kartą w jej biografii jest pomoc internowanym w czasie stanu wojennego (była członkiem Prymasowskiej Rady Pomocy Internowanym i Ich Rodzinom). Jest częstym gościem ośrodków polonijnych na całym świecie, gdzie występuje z wieczorami poetyckimi. Z tymi spektaklami jeździ także po całej Polsce. Ma brata bliźniaka - Piotra. Z małżeństwa z Jerzym Hubertem hr. Tyszkiewiczem ma syna Pawła i czworo wnucząt.

Napisała książkę „31 dni maja”, jest bohaterką książki Barbary Osterloff „Pejzaż”.
1975 - Odznaczenie (Złoty Krzyż Zasługi).

1996 - (podczas I Festiwalu Gwiazd w Międzyzdrojach odcisnęła dłoń na Promenadzie Gwiazd).

2008 - Odznaczenie (Złoty medal «Zasłużony Kulturze - Gloria Artis»).

Wybrane nagrody

• 1971 - nagroda dla najlepszej aktorki

na MFF w San Remo za rolę w filmie Za ścianą

- 1972 - Nagroda im. Zbyszka Cybulskiego
- 1975 - nagroda dla najlepszej aktorki na FPFF w Gdyni za rolę w filmie Bilans kwartalny
- 1975 - Złoty Krzyż Zasługi
- 1990 - Nagroda im. Aleksandra Zelwerowicza za rolę Letycji Douffet w przedstawieniu Letycja i lubczyk Petera Shaffera w Teatrze Współczesnym
- 1996 - nagroda dla najlepszej aktorki na FPFF w Gdyni za rolę w filmie Cwał

- 1996 - nagroda dla najlepszej aktorki na MFF w Toronto za rolę w filmie Cwał
- 1997 - Złota Kaczka dla najlepszej aktorki roku za rolę w filmie Cwał
- 2000 - Feliks Warszawski za rolę w spektaklu Kwartet Ronald Harwooda w Teatrze Współczesnym
- 2004 - Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski
- 2007 - Złoty Medal Opiekuna Miejsca Pamięci Narodowej
- 2008 - Nagroda Honorowa XV Ogólnopolskiego Festiwalu Sztuki Filmowej «Prowincjonalia» we Wrześni.

Źródło: Internet